

SCÉNÁŘ

Pavel Hlaváč

„no tak jmenuju se pavel hlaváč. narodil jsem se v třebíči, za krásného dne.“
ve středu, 28.3., na den učitelů, 1951

pan hlaváč je umělec do všech prostorů a do všech časů.

„já jsem k tomu vždycky tak nějak inklinoval vod mala.“

(00.57 -)

když byl pan hlaváč malý, hrávali s kluky fotbal a ten mu nešel, tak utekl
k rozbitému klavíru a představoval si, že z něj jednou bude muzikant.

„ono se říká, že já jsem veselej bluesman.“ (45.38 - 45.44)

za celý svůj život měl šest kapel...

„babrani, dzifri, pleas“ (39.24 - 39.33)

„artikulus, no a pak EKG a tedka, ta má současná hlaváč a co.“ (39.55 -
40.09)

a nespočet pláten.

studoval prézařinu a vlastně celý život těžil z vyučení.

tvorba hudby nebo malba, toť těžká otázka...

„když dlouho nehraju, tak se mně stýská po muzice. no a když hraju častěji, no
tak mě svrbijou ruce a maloval bych.“ (05.51 - 06.09)

poslední dobou ho ale baví víc malba, protože mu do toho nikdo nikdy nemluví
a je odkázán sám na sebe a svoji hlavu.

tvorba za okupace byla z mnoha stran omezená.

každopádně chvíli před...

„ty šedesátý roky byly skvělý ve všem a vyvrcholilo to v 68 roce. najednou v
trafikách byly americký cigarety a a a pohlednice.“ (15.01 - 15.18)

„mohli jsme hrát, co jsme chtěli, ale pouze jenom do srpna 21. 68.“ (15.33 -
15.43)

pan hlaváč den předtím spolu s jeho přáteli zevlili a jen myšlenka na to, že by
se něco takového mohlo stát všem přišla kompletně absurdní a abstraktní.

„to pak se to všechno zlomilo a od tý doby to byl běs. no to jsme na náměstí
viděli ruský tanky, jak jezdijou a to bylo šíleně depresivní. no rusáci nás
napadli, že jo, brežněv na nás poslal tanky.“ (15.45 - 16.11)

socialismus se odrazil samozřejmě i ve tvorbě...

„no tak za bolševika se nesmělo zpívat anglicky, jo. to aji názvy kapel, prostě
nemohly bejt anglicky.“ (37.19 - 37.31)

tak svoji kapelu pojmenovali latinsky.

v roce 1975 nastalo funkční období gustáva husáka.

„prostě no (a) začlo se to utahovat, začly se utahovat šrouby. nemohlo se celkem nic.“

(17.17 - 17.24)

stranná vláda se rozhodla, že zruší veškeré beatové a rockové kapely, takže zrušili i pana hlaváče s jeho kumpány.

„když nám zakázali to hraní, tak jsme hráli soulovou muziku a to prostě nešlo a pak jsme šli do kavárny a tam jsme omílali takový ty světový hity.“ (38.26 - 38.44)

lidi to bavilo, ale...

„já jsem chtěl furt dělat něco svýho že. a to nešlo. to šlo až potom po tý revoluci.“

(39.01 - 39.07)

sametová revoluce v roce 1989 změnila životy.

ve společnosti byla cítit transformace.

v rusku nastoupil k vládě gorbačov. ten neměl takové mocenské choutky jako jiní.

zbourání berlínské zdi také přineslo kuráž českému lidu.

„u nás 17. listopadu byl ten masakr na národní třídě. no a tím to vlastně začlo.“

(20.03 - () - 20.18)

václav havel jako hlavní figura nás dostal z nejhoršího.

došlo to tak daleko, že vláda jedné strany prostě padla.

„což teda jsme všichni jásali a byly demonstrace po náměstí aji v třebíči a všichni jsme měli strašnou radost, že už to skončilo.“ (20.42 - 20.54)

„po revoluci se začlo zase dejchat, svobodně.“ (23.10 - 23.18)

v roce 1997, když byla premiéra festivalu zámostí, si pan hlaváč prožil svoji první vernisáž, ke které se zavázal vlastní krví.

teď vystavuje poměrně frekvenčně. své obrazy má všemožně po světě. mezi jeden z jeho nejoblíbenějších patří obraz s názvem Mona, který je právě teď v kanadě.

„tak to mám.“ (28.54 - 28.55)